

vil faa en Del stivsyge Svin, som bestaar af Ben og Hoved, men grumme lidt Flæsk og slet intet Fedt. Hvis man vil øge Flæskeproduktionen, er Vejen utvivlsomt den at lade dem beholde noget mere Korn, som har de naturlige Betingelser for at producere Svin, baade Kendskab til Svineproduktion og til Forholdene paa Landet i det hele taget. Det ser da for øvrigt ogsaa noget ejendommeligt ud, at man, paa samme Tid som Svinestaldene paa Landet staar tomme, skal til at indrette Svinestalde i Byerne.

Nu er det muligt, at denne Forøgelse af Forbeholdsretten fra $5\frac{1}{2}$ til 6 hkg ikke alene vil være i Stand til at øge Flæskeproduktionen i det Omfang, Nationen maatte ønske. Det er muligt, at det ogsaa kan være paakrævet at forhøje f. Eks. Flæskeprisen, der er sat til 2 Kr. 30 Øre. Forslagsstillerne er villige til at forhandle herom, men vi har ikke medtaget dette. Vi har ikke stillet Forslag om en højere Flæskepris, thi Formaalet er ikke at skaffe Landbruget en øget øjeblikkelig Indtægt, men derimod at søge et Middel til Opretholdelse af Produktionsmulighederne og et Middel til i større Grad, end der er givet Udsigt til i Loven, at sikre Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler i den kommende Tid.

Ved Kornlovens Vedtagelse var man jo enig om, at Flæskeprisen skulde være 10 Gange Kornprisen. Det kan naturligvis være Tvivl underkastet, om 10 Gange Kornprisen er 2 Kr. 30 Øre pr. kg. Vi ser jo nu, at der averteres om Salg af Korn saavel fra dem, som er under Ligningsgrundlaget, som fra dem, som har opfyldt deres Ligning, til 5 Kr. over Kornlovens Pris, det vil sige for Vaarsæd 28 Kr. 2 Kr. 30 Øre pr. kg er altsaa ikke 10 Gange Kornprisen. Jeg vil ikke haabe, at Ernæringsraadets Publicering af, at de, der er under den leveringspligtige Grænse, og de, der har opfyldt deres Leveringspligt, kan faa 5 Kr. mere for deres Korn ved at sælge det, skal friste dem til at sælge Kornet fremfor at benytte det til Svineproduktion. Man havde tænkt sig, da vi vedtog Kornloven, at baade de, som var under den leveringspligtige Grænse, og de, som havde mere end det, de skulde aflevere, skulde anvende dette Korn til Flæskeproduktion, da man jo allerede den Gang med nogen Frygt imødesaa en Tid, hvor Befolkningens Forsyning med Flæsk kunde blive utilstrækkelig. Hvis der er en saadan Fristelse, kan det maaske være paakrævet at forhøje Flæskeprisen.

Man kan ikke lukke Øjnene for, at der er to Bevægelser, som er gaaet igennem vort Folk, den ene i Retning af højere Priser for Korn, Flæsk, Smør og Kreaturer, den anden i Retning af at nedsætte Leveringspligten til det for Befolkningens Forsyning strengt nødvendige, og af disse hylder jeg absolut den sidste. Men det lader sig ikke nægte, at i samme Grad, som man strammer Ligningen og derigennem ved en meget stor Kornaflevering betager Landbrugerne Muligheden for dyrisk Produktion, melder Kravet sig med større Styrke om en højere Kornpris. Jeg ønsker ikke at gaa den Vej, jeg ønsker, at vi nøjes med at udskrive det, som er paakrævet til Befolkningens Forsyning, og det, som er paakrævet til Vareudveksling, hvad jeg senere skal komme til, og saaledes ved at lade Landbruget beholde saa meget Korn som muligt aabne Mulighed for at opretholde en dyrisk Produktion af Hensyn baade til Befolkningens Forsyning og til Opretholdelse af Landbrugets Produktionsmuligheder i Fremtiden.

Jeg tror imidlertid, det er nødvendigt at tage alle Hjælpemidler i Brug for at øge Mælke-, Smør- og Flæskeproduktionen. Jeg vil derfor pege paa et Middel, som ikke er afhængigt af en Ændring i Kornloven — jeg tænker her paa Kliddene. Det har i Grunden forundret mig, at de ikke for længst er stillede til Raadighed til Malkekvæget i større Udstrækning, end sket er. Derved vilde det i alt Fald være undgaaet, som vi nu ved er sket, at saa store Kvanta Klid havde ligget og var blevet fordærvet. Nu vil man maaske sige, at Kliddene skal benyttes til Iblanding i Brødet, og det er rigtigt. Ernæringsraadets Bestemmelse om Iblandingen for den kommende Tid gaar jo ud paa, at der til Rugbrøds mel skal anvendes 67 kg Rug, 25 kg Byg og 12 kg Klid og til halv sigtet Rugbrøds mel 75 kg Rug, 25 kg Byg og 10 kg Klid. Men jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at denne stærke Iblanding af Byg og Klid vilde være paakrævet, eftersom vi alle ved, at Vintersædarealerne var betydelig større i sidste Høstaar end i det foregaaende; og foruden dette, at Brødet vilde have vundet i Godhed ved Undladelse af Iblandingen, vilde der altsaa ogsaa være blevet stillet Fodermidler til Raadighed, hvad der i højeste Grad er Trang til. Og jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at vel er det Sommeren, vi har passeret, men det ringe Kvantum Fodermidler, som Landbrugerne havde tilbage i Foraaret, bevirkede, at man